

6/06

WUORIKAUTISET

Yksi lehti heidät löytää,
se yksi heitä hallitsee,
se yksi heidät juhliin syöksee
ja kiltaan kahlitsee.

Pääkirjoitus

Tervetuloa jouluisten Wuorikautisten maailmaan!

Jos ikkunasta katsoo ulos, on vaikea uskoa että on jo joulukuu: Valkeasta joulusta ei ole tietoaakaan. Silti tämä lehti tarjoaa lukijoilleen joulun kunniaksi kokonaiset 24 sivua jäisissä tunnelmissa. Toivottavasti tämä toimii edes pienenä lohdutuksena lumia odotellessa. Ehkäpä seuraavan numeron ilmestyessä pääsemme nauttimaan oikeasti talvisista maisemista.

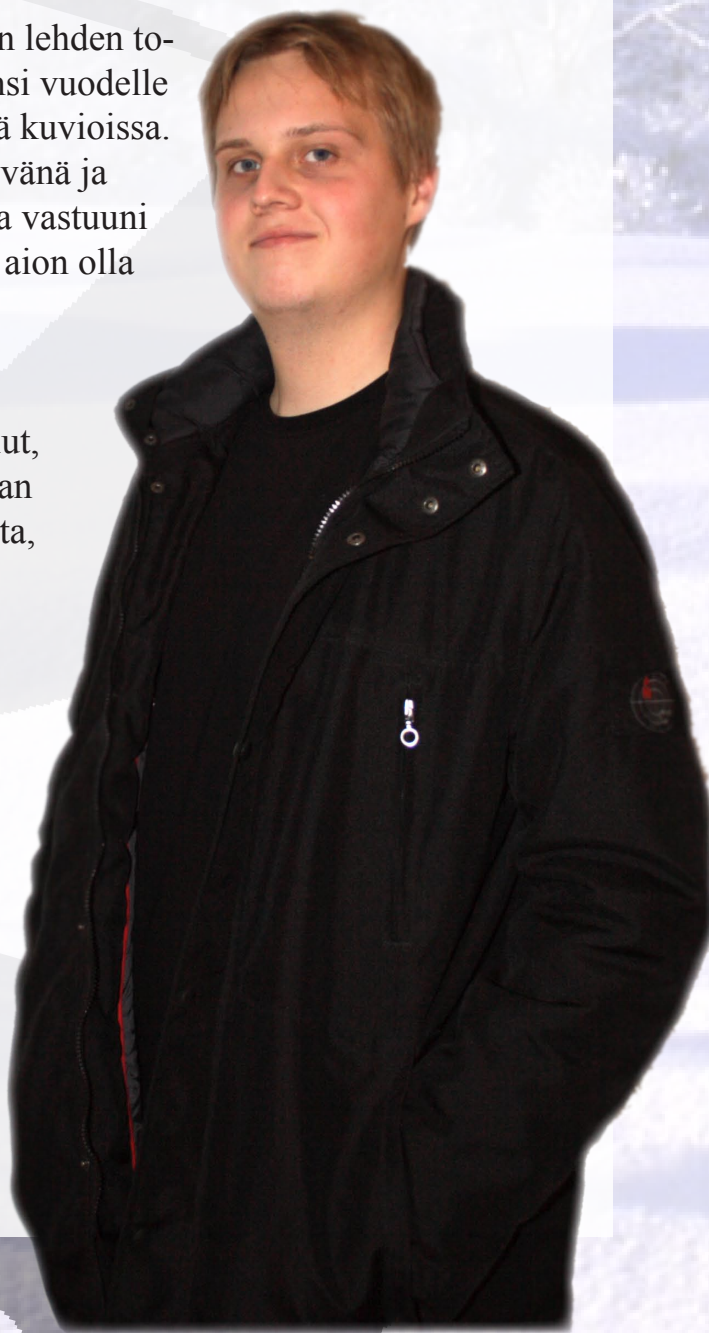
Seuraavaan lehteen onkin suuret paineet, sillä se tulee olemaan viimeinen numeroni. On aika siis kaivaa esiin kaikki toistaiseksi toteuttamat ideat ja julkaista ne vielä kun voi. Syksy taas toi tullessaan vaalikokouksen ja uuden raadin killallemme. Suhtaudun luottavaisin mielin uuteen raatiin ja myös seuraajaani Pilvi Hietaseen, jolle luovutankin tämän lehden vastuun ensi vuoden alussa. Onnea kaikille uusille raatilaisille!

Oli myös ilo huomata vaalikokouksessa, että tämän lehden toimittajakunta jaksaa pysyä aktiivisena. Saamme ensi vuodelle riveihimme uusia nimiä, ja vanhatkin pysyvät vielä kuvioissa. Uskon, että yhteistyö pysyy jatkossakin erittäin hyvänä ja lehti saadaan julkaistua tuttuun tapaan. Vaikka oma vastuuni lehden teossa vähenee huomattavasti ensi vuonna, aion olla aktiivisesti mukana vielä pitkään.

Mutta vielä ei ole aika hidastaa tahtia sillä onhan tässä tekemistä jäljellä! Edessä on killan pikkujoulut, jotka sopivasti päättävätkin tämän tapahtumarikkaan syksyn. Juokaa siis paljon glögiä ja syökää pipareita, ensi vuonna tavataan!

Markus Nuotto

Päätoimittaja

Sisällysluettelo

Toimitus:

Päätoimittaja: Markus Nuotto markus.nuotto@tkk.fi

Toimittajat: Minna Alantie, Pilvi Hietanen, Jani Jansson, Jussi Lyytinen, Kaisa Miettinen

Julkaisija/Osoite: Vuorimieskilta ry / Wuorikautiset Vuorimiehentie 2, 02150 Espoo

Painopaikka: Otamedia, Espoo

WUORIKAUTISTEN PIKKUJOULUVINKIT

Informatiivisena koko perheen viihdelehtenä, wuorikautiset ottaa vastuunsa myös pikkujouluihin valmistautuessa. Monille jouluseasonki on varsin hektistä aikaa omine kiireineen ja puuhasteluineen. Pikkujoulut tuovat pienen hengähdystauon tähän jokavuotiseen oravanpyörään, joka hellittää vasta aivan vuoden lopussa. Kuitenkin pikkujoulut saattavat tuottaa lisää päänvaivaa jos perusasiat eivät ole juhlijalla hallussa. Siksi on syytä käydä läpi seuraavat ohjeet, jotta näistäkin kekkereistä saa otettua kaiken irti.

Pukeutuminen:

Pikkujouluihin pukeutuminen ei eroa juurikaan normaalista pukeutumisesta. Tietysti jouluisat värit, kuten punainen saattaa olla monien suosiossa. Usein asuun liittyy tonttulakki, sekä muuta joulusälää. Wuorikautiset on muistanut lukijoitaan keskiaukeamalta löytyvällä jouluparralla ja lakilla, jotka voit kätevästi leikata irti ja teipata naamaasi.

Epävarmat pukeutajat voivat ottaa vinkkejä wuorikautisten viime numerosta ja mukailla rapujuhille sopeutuvaa pukeutumista.

Ruoka ja juoma:

Tänä pimeänä ja kylmänä vuodenaikana on syytä turvautua hyviin juomiin, ja tässäkin wuorikautiset rientää apuusi. Sivuilla 14-16 on selostettu oivallisia reseptejä, jotka sulattavat varmasti jäisimmätkin vieraat. Ruoallahan ei tunnetusti ole niin väliä.

Pikkujoulujen koittaessa:

Pikkujouluissa on syytä pitää pää kylmänä, sillä eteen saattaa tulla yllättäviä ongelmia. Miten tehdä joulukoristeita? Mitä tehdä käyttämättömillä sukkahousuilla? Näihin kysymyksiin löydät vastaukset seuraavalta sivulta.

Käyttäytyminen:

Käyttäytymisestä ei tarvitse pikkujouluissa juurikaan ottaa paineita, ellei sitten halua tehdä vaikutusta vastakkaiseen sukupuoleen. Tässä apuusi tulee keskiaukeaman mistelinoksa, jonka käyttöohjeet löydät saman sivun alalaidasta. Voit myös yrittää käyttää seuraavia iskurepliikkejä:

-Mulla ei oo vielä joulukinkkua ja sä näytät sopivalta ehdokkaalta

-Jos tarjoon sulle glögiä, niin annatko piparia?

-Eiks sulla pitäis olla kuusi perseessä kun oot tollanen tähti?

Jos edellä mainitut repliikit eivät tehoa, voit aina vaihtaa ulkoasuasi (käytä hyväksesi keskiaukeamalta löytyvää joulusetiä) ja yrittää toisella iskulauseella uudestaan. Muista, että sinnikkyys palkitaan aina lopussa.

Jos edes keskiaukeamalta löytyvä mistelinoksa ei auta ovat silloin pikkujoulut riistäytyneet pahasti käsistä. Tässä tapauksessa on hyvä todeta peli menetetyksi ja muistaa vanha hyvä neuvo:

JOULUN NIKSIT

Koska opiskelijalla ei ole varaa osteskella sen kummallisempia joulukoristeita, voi tyhjiä jouluolutpulloja hyödyntää tähän tarkoitukseen. Niitä voi laittaa pöydille, hyllyille ja ikkunalaudoille mielin määrin. Jos sattuu vielä omistamaan erikoisjouluolutpulloja, tuo se enemmän väriä ja maailmankansalaistuntua asuntoon. Tyhjästä olutpulloista lähtevä aromi tuo aidon joulun kotiin kuin kotiin. Perinteikkäästi pulloja viedään kauppaan/lasinkeräykseen sitten loppiaisena.

Wuorikautiset löysivät jopa sukkahousuille käyttöä näin joulun ajaksi:

Sukkahousut ovat äärimmäisen loistava ratkaisu säilyttää piparielementti-illassa tehtyjä siirappileipiä. Mitä isommat housut sitä enemmän piparia mahtuu.

Sukkikset soveltuvat hyvin myös glögimausteen pussiksi, kun glögimausteita uitetaan jos ja vaikka missä liemissä. Jouluinen irtotee voidaan myöskin liottaa kuumassa vedessä sukkahousujen avulla.

Joululahjapaperi on yllättävän kallista opiskelijan rahapussille. Tämäkin ongelma ratkaistaan piilottamalla lahjat sukkahousujen sisään. Lemmikeille omistetut lahjat on äärimmäisen hyvä kääreäistä sukkahousujen sisään. Kuusen alla sukkikset saavat varmasti kyyt-

ä ja valmiiksi reikäiset housut voi säästää Vuorimieskillan 60-vuotisjuhlakarkeloissa.

Mikäli olet itse teurastanut sian jouluksi, voi kinkun paketoita esimerkiksi verkkosukkahousuihin, jotta niidenkään valmistus ei täysin hukkaan mene.

Sukkahousuista saa kätevästi köynnöksen kuusen oksille. Valkoiset sukkahousut voivat kuvastaa vaikkapa lunta. Jos ei kuusta omaa, voi upean köynnöksensä asetella esimerkiksi yucca-palmun tai limoviikunan lehville.

Ja jotain sukkahousuista poikkeavaa, joka liittyy joulun jälkeiseen aikaan. Jouluruoka tunnetusti alkaa tökkimään jo tapaninpäivänä. Noheva teekkari siis lataa pakastimen täyteen pizzoja ja ranskanperunoita. Uuden vuoden kuohuviinit kannattaa ostaa samalla kertaa hypermarketin viereisestä systemistä. Näin varmistut, että saat omaa merkkiäsi lähes niin paljon, kun pystyt yhden yön aikana juomaan.

Mutta mitä kuuluu kasvissyöjille jouluna. Sinappihunnutettu kinkku ei varmastikaan ole heille jouluruokien ykkönen. Kinkun voikin korvata kätevästi esimerkiksi kasviksilla.

Vuorimiehen kanssa! Osa 6

Vuosijuhlat

Markus Nuotto

Aina vuosijuhlien lähestyessä, alkaa vuorimies ajatella menneitä aikoja. Ajatukset palaavat noihin ensimmäisiin opiskeluvuosiin, aikaan jolloin vielä sinisilmäisenä fuksina otti ensiaskeleitaan pitkällä opintiellä.

Mukaan mahtui myös monta varsin noloa kömmähdystä, jotka aiheuttivat aikanaan melkoista paheksuntaa. Silti kaikesta selvittiin aina kunnialla.

Nyt nuo virheet ovat joukko kaihoisia tarinoita, jotka kirvoittavat naurut enää vain vuosijuhlien vessakonferensseissa.

Unohtumattomat ensimmäiset vuosijuhlat...

NÄIN FUKSIEN PUOLESTA HALUAISIN KOHOTTA MALJAN!

Eihän tuossa vielä mitään! Itsehän omana fuksivuonnaani...

Vuorimieskillan Vuosijuhlat

Perjantaina 24.11.2006 järjestettiin vuorimieskillan 59. vuosijuhlat. Juhlat alkoivat perinteiseen tyyliin raadille ja kutsuvieraille cocktail-tilaisuudella teekkarimuseolla, jossa läsnäolijat pääsivät nauttimaan sikajuomasta, sekä pienistä suupaloista, joita raati (sekä muutama muu aktiivinen kiltalainen) olivat valmistaneet suurella vaivalla edellisenä iltana. Tunnelma oli alussa varsin tiivis, kun edellä mainittu joukko ahtautui museolle sisään. Pian seremoniamestariksi valittu Bo Priester otti tilanteen haltuun ja kuulutti illan ohjelman.

Kokkareilla teekkarimuseolla.

Pienen odottelun jälkeen kutsuvieraat esittivät kukin vuorollaan onnittelunsa jo lähes eläkeikään päässelle vuorimieskillalle. Ilman lahjoja ei jääty tänäkään vuonna ja raadille tarjoutukin monen monta viinapulloa juotavaksi mielikuvituksellisten aasiniltojen kautta. Ja juotavaahan riitti yllin kyllin. Olin itse sattumalta koulumenojeni takia joutunut olemaan poissa edellisestä raadin kokouksesta, jossa kuulemma päätettiin yksimielisesti, että päätoimittaja seisoi rivin viimeisenä tyhjentämässä kiertävän viinapullon viimeiset rippeet. Valitettavasti noin 8 puolillaan olevaa pulloa lukuisten snapsien lisäksi oli hieman liikaa ja jouduin tuottamaan muulle raadille pienen pettymyksen tyytymällä vain maistiaisiin. Väliajalla sitten huuhdottiin väkevien makua suusta sikajuomalla, joka tässä vaiheessa maistui tavalliselta appelsiinimehulta.

Viinapullojen kylkiäisinä tulleet lahjat noudattelivat tyypillistä teekkarimaista kaavaa. Mielenpainuvimpina lahjoina olivat ainakin allekir-

joittaneelle rakennusinsinöörikillan lahjoittama "raksatyttö", sekä puunjalostajakillan vaivalla hankkima joulukuusi, joka kuitenkin kuulopuheiden mukaan oli salaperäisesti loppuillasta päätynyt roskalavalle. Tänä vuonna myös sähköinsinöörikillalta oli kunnostautunut. Olin nimittäin alkuvuodesta excursiomestarimme kanssa lahjoittanut sähköinsinööreille vuosijuhlassa rikkinäisen faksin, ajatuksena antaa heille jotain tekemistä. Sähköinsinöörit laittoivat paremmaksi ja toimittivat meille vuorostaan toimimattoman generaattorin. Ehkäpä ensi vuonna on odotettavissa jotain suurempaa.

Tervehdysten päätyttyä olikin jo pian aika siirtyä busseihin, jotka suuntasivat itse illallispaikkaan, eli kiistellyn idylliseen Hotelli Matinlahteen, jossa muut juhlijat jo odottivatkin. Perinteitä noudattaen, aulassa tarjoiltiin kirpeän raikas poronkyynel, jonka monet taisivat jättää väliin. Tämän erittäin riittoisan drinkin perinteikkyyks onkin ollut usealle suuri ihmetyksen aihe. Ainakin itselleni -suoraan cocktail-tilaisuudesta tullessa- aulan vesiautomaatti oli paljon tervetullempi näky. Nopean alkudrinkin jälkeen siirryttiin soljuvasti juhlasaliin pöytien ääreen.

Päätoimittaja seuranaan MIK:n edustaja tampereelta

Vaikka juhlapaikka ei ollutkaan niin sanotusti ulkoasullisesti inspiroiva, tuskin kukaan voi kieltää etteivätkö juhlat olisi olleet onnistuneet. Tämän takasivat varsinkin hienot ohjelmanumerot, kuten puhe naiselle, jonka tänä vuonna piti (monille suurena yllätyksenä) Tommi Seppälä. Myös perinteikäs fuksispeksi oli monen mielestä paras miesmuistiin, tosin etukäteen pientä huolestuneisuutta aiheutti tieto,

että speksi käsikirjoitettiin saman päivän aamuna. Fuksit olivat osanneet kuitenkin sopivasti aliarvioida juhlaväen keskittymiskyvyn ja speksi koostui kovasta toiminnasta, sekä tietysti huumorista (josta suurin osa taisi kylläkin mennä ohi olosuhteista johtuen). Muuten illallinen sujui varsin mukavasti, vaikka tarjoilijoiden äänekäs tarjoilu puheiden aikana ja erikoisruokavalioiden kanssa sählääminen aiheutti pientä närää.

Perinteikäs fuksispeksi sai suuret suosionosoitukset.

Ruokailun päätteeksi oli vuorossa tanssimusiikkia, jota soitti Retuperän WBK. Tämän melko haastavan tanssimusiikin jälkeen olikin jo aika siirtyä jatkoille, jotka olivat tänäkin vuonna rantsussa. Talo oli täysi ja tarjolla oli mm. lihapiirakoita, nakkeja ja juotavaa. Ohjelmassa oli livebändi, sekä tietysti saunomista. Juhlinta jatkui aina aamun pikukutunneille asti, eikä rantsusta tarvinnut poistua, sillä seuraavan päivän sillis oli sopivasti samassa paikassa.

Jatkoilla rantsussa.

Silliksellä rantsussa.

Sillis alkoi siis seuraavana päivänä klo 12:00 rantsussa, jossa oli katettuna suuri pöytä täynnä herkkuja. Jälkeenpäin kuulemistani aamun episodeista huolimatta oli paikka saatu hyvään kuntoon kun saavuin paikalle. Varsinkin isännän leipoma miehekäs pitsa (noin 7 cm paksulla lihaisalla täytekerroksella) saavutti suurta suosiota. Isäntä itse ei osannut tässä vaiheessa ottaa vastaan onnitteluja, sillä hän oli ottamassa pieniä päiväunia rankan yön jälkeen. Muita väsyneitä juhlijoita viihdytti erittäin suurella vaivalla toimintaan saatu karaokelaitteisto, josta kaikki saivat mennä tulkitsemaan vanhoja klassikoita.

Silliksen seisova pöytä.

Vuosijuhlat saatiin siis tänäkin vuonna kunnialla pakettiin. Kiitokset kaikille järjestäjille, sekä osallistujille. Ensi vuonna luvassa hieman isommat pirskeet 60-vuotisissa tunnelmissa.

JOULUN TEKSTIVIESTIT

Wuorikautiset julkaisee nyt ensimmäistä kertaa omaa tekstiviestipalstaa. Jos sinäkin haluat tekstiviestisi näkyviin Wuorikautisissa, lähetä viestisi numeroon 1-800-WUORI

Oikein hyvää joulua kaikille wuorikautisten lukijoille! Pitäkää huolta itsestänne ja nauttikaan talvesta.

-Yx vaan

Mitä vikaa on paikallaan pysymisessä? Miks webmail piti uudistaa just kun vanhaki toimi aivan hyvin?

-Vuorityttö

Mikä siinä on kun bussikuski ajaa ohi pysäkiltä juuri silloin kun sattuu satamaan kaatamalla ja viimeinen tupakkikin meni juuri. Ei oo herkkua viettää talvea pk-seudulla.

-Pohjoisen mies

Ihanaa kun on taas talvi! Pääsee kohta hiihtämään ja laskemaan mäkeä.

-Mäessä tavataan!

Vuorityttö, käyttäisit pineä niinkuin jokainen oikea teekkari.

-Narisija

Nyt on pakko tunnustaa! Näin kiltiksellä keskenjääneen Mario 3 pelin ja mun oli pakko pelata se läpi vaikka en ees tiennyt kenen peli oli menossa! Sori kauheesti.

-Bad conscious

Mua Vituttaa. Kuka perkele keksi loskakeelin?! Voisi kyllä pikkasen ajatella se säiden herra meitä pieniä kuolevaisia kaduntallaajia. Se kun ei ole yhtään mukavaa kun lähdet uusissa kiiltonahkakengissä mukamas talvella ulos niin sadasosasekunnin päästä olet niinku, että voihan perkele nyt on sitten kengät ihan paskana. Ja uudet. 65 euroa roskikseen. Kiitti vaan vitusti. Voi perkele.

-Jaana V.

Hei sinä joka jätit tyhjän kahvikuppisi kiltiksen pöydälle! Tekosi kyllä huomattiin ja naamasi pistettiin muistiin! Ensi kerralla voisit ajatella meitä muita kiltalaisia kun terrorisoit kiltistä!

- En ole tiskikone

Älkää jaksako hyvät ihmiset aina valittaa. Koitetaan nauttia tästäkin joulusta ja levitetään hyvää mieltä myös vähäosaisille.

-Joulun henki

Teksti ja kuvat: Natalie Jakobson

WUORIKAUTISTEN TOIMITTAJA PILAA VAPPUA

I: Harhailua kampuksella

Kävipä niin, että toimittaja harhaili kaksi päivää Teknillisen korkeakoulun kampuksella etsien Äpyn päätoimittajaa, kansantaiteilija Laulikki Lallunpoika Äpyä. Sovitut haastattelupaikat eivät pitäneet paikkaansa, vaan jokaisesta pisteestä, jonne toimittaja päätyi löytyi pieni tai iso paperilappunen kertoen missä herra Äpy majailisi. Tämä on tietysti ymmärrettävää, sillä Laulikin pitää piilotella itseänsä aina lehden julkistamistilaisuuteen asti.

Lopulta onni potkaisi toimittajaa ja hän päätyi koulumme pääkirjaston katolle, minne oli päätyneet myös etsimämme päätoimittaja-arkkitehti Äpy. Hän ei tosin itse muista koskaan tullessa paikalle mutta epäili sen johtuvan edellisiltäisistä juhlista.

Suurista bileistä huolimatta Laulikki näytti yllättävänkin freesiltä. Ehkä tämä johtuu hänen uudesta telinevoimisteluharrastuksestaan. Ehkä se myös selittää miten hän on kirjaston katolle päässyt. Arvon toimittajannehan harrastaa itse joogalentoa.

II: Laulikki Äpy puhuu

Laulikki avasi sanaisen arkkunsa juurikin kertomalla uudesta harrastuksestaan. Kuulemma hiertymiä on tullut niskaan ja kaulaan mutta niihin hän hieroo kalanmaksaöljyä ja vitamiineja. ”Lisäksi edellisissä harjoituksissa nyrjähti etusormi, joten käsialani saat-taa paikoitellen olla hieman epäselvää,” hän toteaa.

Koska harrastus on perin liikunnallinen toimittaja oli huolissaan nesteytyksestä, mutta Äpy kertoi aloittavansa nesteytyksen kuohuviinillä. Samalla hän ampuikin korkin kohti Amfia ja skoolasi. Rämäkän naurun säestämänä hän totesi toimittajan olevan ryp-pyinen. Haastattelupäivänä Laulikki teki poikkeuk-sen, eikä juonut kuohujuomaansa mustasta vyölau-kusta punaisten cocktail-kirsikoiden säestämänä vaan tyytyi 2cl:n pikariin.

Koska tämän jutun pitäisi olla jouluihin, halusi toimittaja tiedustella voiko glögin korvata ol- uella. Mitään järkipäistä vastausta ei tiedusteluun tullut, mutta Laulikki oli hyvinkin kauhuissaan siitä,

että jos olutta ei olisikaan ja toimittaja pakottaisi aja- maan humalassa. Siinä vaiheessa hän kaataisi olutta korvaan ja joisi Fernet Brancaa. Ja koska Fern- et Branca mainittiin, päätoimittaja Äpy sekä Wuorikautisten toimit- taja Jakobson joivat pi- enet napsukat.

Äpyn toimituksen pikkujoulut ovat itsenäisen Suomen vanhimpia juhlaperinteitä

III: Toimittaja humaltuu

Kun toimittaja alkoi olla humalassa alkoi her- ra Äpy kertoa pikkujouluista, jotka hän on aikeissa järjestää toimitukselle. Äpyn toimituksen pikkujou- lut ovat itsenäisen Suomen vanhimpia juhlaperinteitä ja se on varastanut vaikutteita keskilännestä ja lähi- idästä. ”Perinteisesti pikkujoulujuhlamme alkaa mar- raskuun lopulla Puntinkankaan elovainioilla suopesä- pallo-ottelulla. Tässä vaiheessa kukaan ei kuitenkaan yleensä arvaa, että olemme lähdessä viettämään jo- kavuotista pikkujoulua. Voitteko kuvitella, toimitus luulee, että kyseessä on ihan tavalliset bileet!” tarinoi Laulikki Äpy.

Tässä vaiheessa Laulikki kaivoi taskumatin esiin ja tarjosi kierroksen. ”Pesäpallo-ottelun jälkeen käymme kohti pääjuhlaa, joka järjestetään yleensä Pilkutsalon vesitornin kellaritiloissa. Illan menuna on ollut tavallisesti Pisang Ambon kahdella nakilla ja puolessa välissä pääjuhlaa on yleensä nautittu ja paljon. Jälkiruokana on ollut mämmiä banana split- illä, mutta suurin osa toimituksesta tyytyy yleensä siemailemaan jälkiruoan yhteydessä tarjottavaa kalk- kunalikkööriä.”

Laulikki jatkoi. Pääjuhlan jälkeen meno jatkuu huikeana: ”Pääjuhlan päätteksi on useim- miten pelattu ongintaa ja aasinsiltaa, mistä olemme- kin siirtyneet sujuvasti Hiirimäen kaupungintalolle seuraamaan Veli Pontevan perinteistä uudenvuo- den urkuaariaa. Tässä vaiheessa muuten useimmat huomaavat olevansa toimituksen pikkujouluissa – Retuperän esiinnyttyä viimeisetkin. Kori Kossua! Hiirimäeltä on joka toinen vuosi järjestetty metsä- maasikakuljetus lahjojenjakotilaisuuteen. Lahjojen- jakotilaisuus järjestetään noin sivumennen sanottuna aina samassa salaisessa paikassa joka vuosi. Hilir-

impsis, hauskaa Laskiaista! Ja kas, itse pukkikin on pastiksissa! Kolminkertainen hurraahuuto, baileysbatteryt tuplawhiskyllä ja kaalikääryleitä kiitos! Lahjojenjaon päätteksi on yleensä juotu tuhti ”rehtorin erikoinen mutta mieluisa yllätys”.

Kolmen kuukauden hilpeämielisen hissittelun ja joululaulujen lallattelemisen jälkeen olemme yleensä käyneet joulusaunassa, nauttineet pikaisen kalakukkoaamiaisen ja siirtyneetkin sitten vauhdikkaasti Helsinkiin nakittamaan Mantaa. Taksimatkan kuluessa on yleensä juotu kuskin huomaamatta pienistä pikareista mansikkaouzot. Ouzoolemiioo!

Mantan nakituksen jatkot on perinteisesti järjestetty Naisseurasaaressa. Pikkujoulujuhla onkin tavallisesti huipentunut perinteisen pikkujoulukokon sytyttämiseen, kansantanssiorgioihin ja niitä seuraaviin kakansantanssiorgioihin. Kakansantanssiorgiat järjestetään yleensä salaisessa paikassa, ja sinne on yleensä riksakyyti kansantanssiorgioista. Siinä riksakuskin tasaisesti köpsytellessä jäykimmätkin toimituksen jäsenet rohkaistuvat ja rupeavat hiljalleen juttelemaan kanssamatkustajille. Aluksi tietenkin varovasti yksittäisiä sanoja käyttäen, mutta muutaman koskenkorvatillikan jälkeen he jo heittelevät sokeripaloja ja huutelevat naapuripöytiin hävyttömyyksiä. Yleensä alammekin sen kunniaksi ryyppäämään. Kanisterikaupalla kossua! Bakkanaalit! Pikkujoulut alkavat tässä vaiheessa kuitenkin jo lähetä loppuaan sillä juhlatila pitää si-

Kanisterikaupalla kossua! Bakkanaalit!

ivota ennen puoltayötä – viimeisetkin toimituksemme jäsenet lähetetään taksilla kotiin aikaisin yöllä.

IV: Viiniä ja runonlausuntaa

Työyhteisössämme pikkujoulu on kovasta yrittämisestä huolimatta jäänyt kuitenkin varsin merkityksettömäksi tapahtumaksi, ja harva tuskin edes

Kuvassa päätoimittaja Laulikki Äpy Wuorikautisten toimittajan haastateltavana. Yksityisyyden varjelemiseksi arkkitehti Äpyn kasvot on peitetty maapähkinävoisuolakurkkuvoileivällä haastattelutilanteen ajaksi.

huomaa sitä. Järjestäjänä minulla onkin yleensä seuraavana aamuna sangen turhaantunut olo, sillä olen joutunut näkemään juhlien eteen paljon vaivaa.”

Tämän jälkeen Äpy nosti silinteristään pahlavilaatikollisen viiniä ja tarjosi sen toimittajalle kiitokseksi siitä, että otin pikkujouluasian esille. Tässä vaiheessa toimittaja saikin selville, että pikkujouluista Laulikki on viety perinteisesti Naisseurasaaressa vastarannan Mäntäniemeen krapulakaljalalle. Pikkujouluissa Laulikki pettäisi pitkäaikaista luottoystäväänsä Taavetti Piltoa tanssimalla tämän naisystävän kanssa hitaan tanssin kärsä ojossa. Tämän jälkeen Laulikki Äpyltä pääsee valtaisa naurun hohotus.

Pikkujoulukertomuksen jälkeen Laulikki vaikutti palautuvansa lähes normaaliin ruotuun ja halusi lausua viehkeälle toimittajalle kauniita jouluhaikuja.

”Joulu on rauhan aikaa, kynttilöitä ja taikaa.”

”Löysin mantelin! Kunpa saisin snorkkelin. Ja joulurauhaa.”

Runonlausunnan jälkeen maistoimme kaneliomenapirtuboolia, joka oli Laulikin yhtä itsetekemää, kuin edellälausutut runotkin.

V: Lopetus

Railakas yö oli vaatinut kuitenkin veronsa ja kesken haastattelun L. Äpy meni suorittamaan tehtävän, jota vuorimiehet kutsuvat nimellä KP (eikä se tarkoita Kotimaan Pitkää). Laulikilla nimittäin on ihan oma riuku pääkirjaston katolla. Palattuaan Äpy kertoi myös antiikin roomalaisilla olleen tapana käydä oksentamassa kesken haastattelun.

Arkkitehti Äpy kertoi haluavansa lahjaksi suklaiset yllätysmunat ja antaisi ne itse lahjaksi arkikollegalleen Jubileum Julkulle. Äpy on aikanaan itse saanut eroottisen leikkikalun salarakkaaltaan ja tässä yhteydessä hän halusi myös muistaa makkara-tehtaan Merviä terveisillä ja kiitoksilla. On kuitenkin olemassa lahja, jota Laulikki ei ikinä haluaisi ja se on jättiläismäinen luumukiisselillä täytetty mustavalkoraidallinen sähkökukkopilli. Hän saa nimittäin sellaisen lahjaksi joka vuosi toimittajan tietämältä henkilöltä. Laulikki Äpyllä on kertoman mukaan lahjoja myös toimituskunnalle sillä lahjattomien ihmisten kanssa ei lehteä voi tehdä.

Koska tässä vaiheessa oli joulu käsitelty, halusi toimittaja jatkaa rupattelua päätoimittaja Äpyn kanssa. Toimittajalla itsellä alkoi olemaan jo hieman nälkäkin ja Laulikki kertoi jääkaappinsa sisältävän mjölkkää, äguja, silliä, säilykkeitä, muutama karva, yksi Mobiran matkapuhelin ja muita pikniktarpeita. Lisäksi jääkaapissa on vyölaukkuja. Vyölaukut (100 000 kpl) hän oli tilannut kiinalaiselta yrityslahja-

valmistajalta ensi kevättä silmällä pitäen, kun sai ne halvalla.

Näin toimittajana tietää mitä se on, kun deadlinet lähestyvät ja halusinkin udella, miten paljon Äpyn päätoimittajana tulee juotua kahvia deadline ja julkaisun välillä. Päätoimittaja Äpy kertoi keskittyvänsä vain aveceihin ja aisti-iloista nauttimiseen kuten kuka tahansa identiteettikriisin kanssa kamppaileva wappulehden päätoimittaja.” Aistit on annettu meille nautittaviksi ja paistit syötäväiksi”, toteaa Äpy.

Tässä vaiheessa toimittajalle alkoi iskemään laskuhumala ja Laulikki Äpyllä tuntui alkavan olemaan ”parempaa tekemistä” päätimme lopettaa juttutuokion kuitenkin jälleennäkemistä odotellen.

” Wuorikautisten lukijoille monivivahteiset jouluterveiset sekä toivottaa heille elämellistä Äpyvuotta 2007 koko toimituksemme puolesta.”

-Laulikki Äpy-

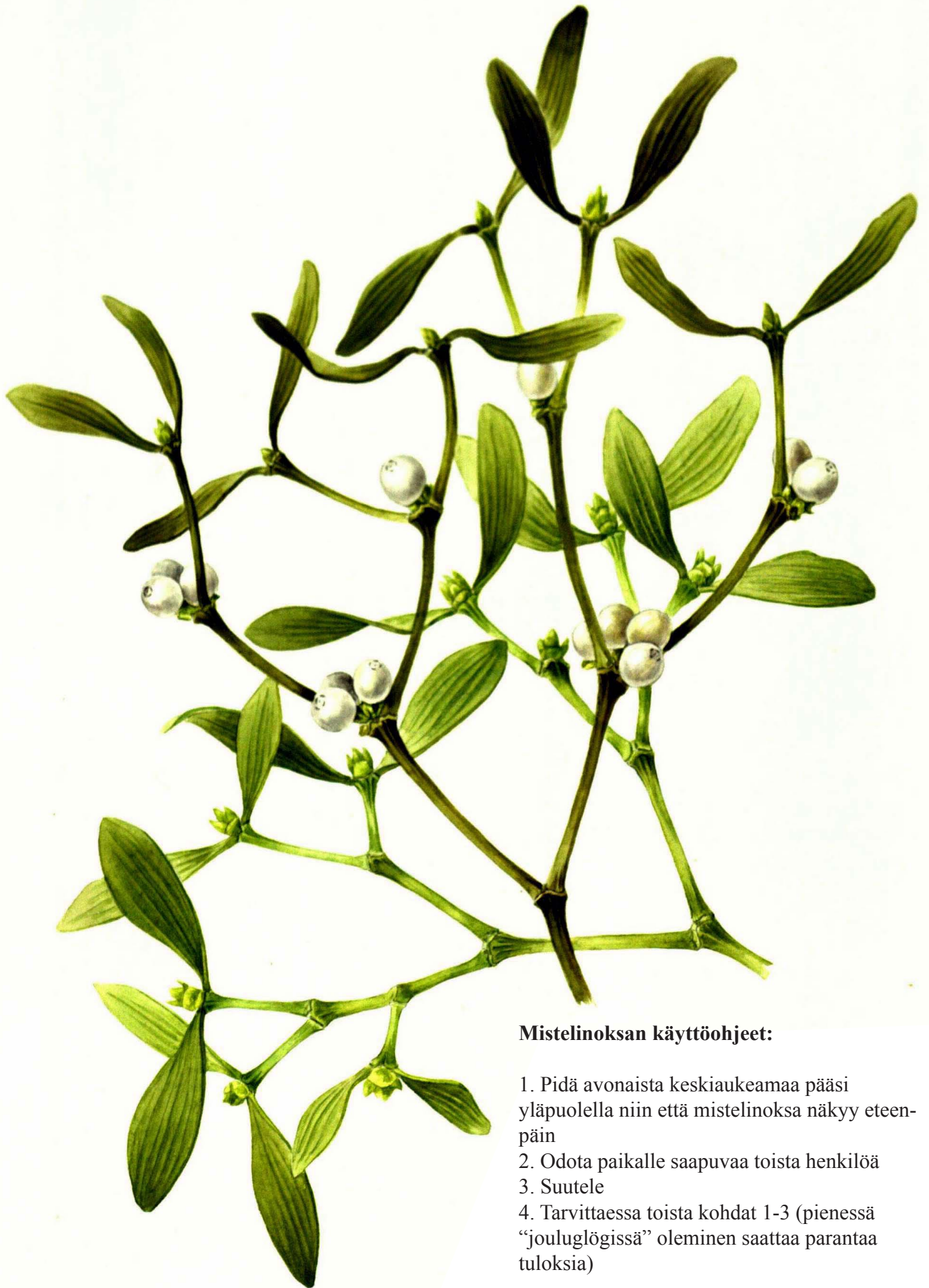
Näin siis päättyi nestepitoinen haastattelumme. Haastattelun aikana Laulikki vaikutti lähes yhtä huvittavalta kuin kuka tahansa Wuorikautisten päätoimittajista (menneistä, nykyisistä ja tulevista), että ehkä hän voisi toimia joka toinen vuosi ilmestyvän Äpyn lisäksi joka kerta ilmestyvän Wuorikautisten päätoimittajana Julkku-vuosina. Ja nyt kun toimittaja keskittyi pilaamaan vappua, aikoo hän ensi kerralla parantaa vappua.

Kiitos ja anteeksi.

Natalie Jakobson

Tämä haastattelu on maksettu mainos ja se on annettu yksinoikeudella Wuorikautisille. Wuorikautisten toimitus pyytää kohteliaimmin Herra L. Äpyä leikkaamaan irti allaolevan shekin ja lunastamaan sen vappuun mennessä.

<i>Wuorikautisten virallinen shekki</i>	
Saaja:	Laulikki Äpy
Summa:	Viisikymmentätuhatta (50 000) nollaria
Allekirjoitus:	MARKUS NUOTTO
Nimen Selvennys:	Markus "Herra Päätoimittaja" Nuotto

Mistelinoksan käyttöohjeet:

1. Pidä avonaista keskiaukeamaa pääsi yläpuolella niin että mistelinoksa näkyy eteenpäin
2. Odota paikalle saapuvaa toista henkilöä
3. Suutele
4. Tarvittaessa toista kohdat 1-3 (pienessä "jouluglögissä" olemisen saattaa parantaa tuloksia)

Varoitus: Liiallisen glögin kanssa käytettynä mistelinoksa saattaa tuottaa ei-toivottuja tuloksia.

**Leikkaa irti ja väritä
mieleiseksi!**

Wuorikautisten Keittiössä

Jouluisat reseptit

Joulukuu on jo pitkällä ja edessä hämmöttää jouluaatto, sekä tietysti pikkujoulut. Wuorikautiset tarjoaa lukijoilleen käteviä reseptejä, joilla voi ilahduttaa itseään ja ystäviään vuoden pimeimpinä hetkinä. Pidä siis wuorikautiset aina joulun alla lähelläsi!

Fernet Branca-Russian

4cl Fernet Branca
Schweppes Russchiania
jääpaloja
tarjoillaan ns highball – lasista

Mittaa lasin pohjalle Fernetit ja iske joukkoon vielä jääpalat (yleensä kolme riittää). Kaada lasi lähes täyteen Russchiania. Aivan loistava juoma missä tahansa kanniördäysbileissä, koska sitä voi juoda helposti koko illan. Tilaa juoma baariin astuessasi niin huomaat sen olevan mukanas vielä taksijonossakin. Kotiovella voi hallitukselle vakuutella, että ”en juonut sitten ensimmäistäkään”.

Glögi Nostradamus

sekamehua
glögimaustetta (esim. Santa Maria)
Absinttia

Lämmitä miedolla lämmöllä sekamehua kattilassa yhdessä glögimausteiden kanssa. Laita glögi-lasien pohjalle 4 cl Absinttia ja kaada lämmin, siivilöity mehu lasihin alkoholin päälle. Juoma on perinteikäs osa joulutaikoja. Sitä juomalla voidaan mm. ennustaa millaisia lupauksia tuleekaan tehtyä Uutena Vuotena. Se kenen kanssa aikoo pettää pikkujouluissa ei kuitenkaan ole selvinnyt tämän juoman avulla.

Jaloviina-Jägermeister-ginger ale-cola

2 cl Jaloviinaa *
2 cl Jägermeisteria
ginger ale
cola

Ainesosat sekoitetaan sopivassa suhteessa. Juomamestarin mukaan ei maistu yhtään kossulta.

Tulihohdinbooli eli

DON'T TRY THIS AT KILTIS

4 ploa kuivaa punaviiniä
 0,75 l rommia (54 – 60 % alkoholia)
 2 sitruunaa
 2 appelsiiniä
 6 – 20 lusikallista appelsiinimehua
 2 – 10 lusikallista sitruunamehua
 3 kanelitankoa
 1-2 vaniljatankoa
 3 neilikkaa
 hyppysellinen piparimausteita
 1 sokeritoppa

Lisäksi tarvitaan:

kattila
 tōhō / keittolevy
 (jos kahta / kolmea edellämainittua ei ole, niin voi tietysti hyödyntää fondue – settiä)
 raastinrauta (tai tulihohditimet)
 liemikauha (tulenkestävä)
 rohkeutta

Pese hedelmät ja leikkaa kuorista ohuita nauhoja. Laita kuorinauhut, mausteet, mehut ja viinit kattilaan ja lämmitä seos 70 asteiseksi. Laita raastinrauta kattilan päälle ja sokeritoppa raastinraudan päälle. Ota liemikauhaan rommia, lämmitä sitä ja sytytä. Kaada rommi sokeritopan päälle (rommi valuu sokerin ja raastinraudan lävitse kattilaan). Ota toinen kauhallinen rommia ja tee kuten ensimmäisellekin kauhalliselle. Jatka rommin kanssa leikkimistä kunnes rommi on loppu ja sokeritoppa liennut booliin. Poista boolista kiinteät partikkelit ja raastinrauta kattilan päältä. Booli on valmista juotavaksi.

Aikaa valmistukseen kuluu paljon, aloita siis ajoissa. Boolin valmistaminen vaatii myös tarkkaavaisuutta joten liian monen promillen humalassa ei kannata alkaa edes harkitsemaan. Valmis booli kannattaa tietysti pakata termospulloon ja rientää sekä pullon että kavereiden kanssa esimerkiksi kyykkäämään. Lämmittää muuten kohtuu mukavasti.

Kaakao Outokumpu

1 kaakao a la kiltis (lämmin)
 mahdollisimman hyvää konjakkia

Valmista kaakao Foben ohjeen mukaan (Foben ohje painettu myös kaakaojauhepussin jommalle kummalle puolelle). Kaada loraus mahdollisimman hyvää konjakkia kaakaon sekaan. Koristele kermavaahdolla ja suklaanompareilleilla. Sopii sadepäivän kyykkäötönnön jälkeen parantamaan ”uitettu rotti”-olotilaa. ”Uitettu koira”-hajuun kokeile kiltikseltä löytyvää Axe Africa deodoranttia.

Glögi Isontalon Antti ja Rannanjärvi aka Glögi Rakku Josta Näkyy Läpi

glögimaustetta
Koskenkorvaa

Täytä kattila Koskenkorvalla, ei kokonaan mutta osittain. Lisää glögimauste (2 rkl / 1 l nestettä). Lämmitä Koskenkorvaa miedolla lämmöllä viitisen minuuttia. Siivilöi glögimaustepartikkelit liemestä ja kaada neste glögilaseihin. Mausta vappuiseen tapaan rusinoilla ja riisipuuroiseen tapaan manteleilla.

Glögi Rakku Josta Ei Näy Läpi

Sorbusta
glögimaustetta
sokeria

Valmista kuten Glögi Isontalon Antti ja Rannanjärvi mutta korvaa Koskenkorva Sorbuksella ja lisää sokeria taittamaan pihlajainen happamuus.

Tequila-sankari

1 plo Tequilaa

Otetaan pullo tequilaa, juodaan maks 1/3, lytätään/hukataan korkki, jätetään pullo odottamaan seuraavaa juojaa

Betongblandare

kermalikööriä
sitruunamehua
suu

Ota suuhusi shotti kermalikööriä, älä niele. Ota suuhusi toinenkin shotti mutta sitruunamehua, älä vielääkään niele. Purskuta hyvin ja niele.

Fernetviina

Fernet-Brancaa
Vodkaa

Fernetin karskista mausta pitämättömille on luvassa miedompi, enemmän suomalaiseseen makuun sopiva leikattu Fernet eli Fernetviina

*-fernetviinassa 1/4 fernetiä ja 3/4 vodkaa

***-fernetviinassa 3/4 fernetiä ja 1/4 vodkaa

SYKSYN SITSIT

Mitä eroa on Suomi-Ruotsi-sitseillä ja Afrikkasitseillä?

-Noh, toisissa on kännisiä teekkareita pukeutuneina outoihin asuihin ja toisissa... niin siis hetkinen...

19.10 järjestettiin Afrikkasitsit ja 8.11. järjestettiin Suomi-Ruotsi-sitsit. Koska wuorikautisten toimitus ei löytänyt tähdellistä eroa näiden kahden välillä, tarjoaa tämä lehti jokamiehen sitsiraporttilomakkeen, jolla saa kaikki mahdolliset sitsit tarkasti ja tehokkaasti raportoitua. Ota siis kynä käteen ja ruksaa sopivat vaihtoehdot niin voit itsekkin ryhtyä omatoimiseksi biletoimittajaksi.

WUORIKAUTISTEN SITSILOMAKE

Päivämäärä: _____ En muista

Sitsien teema: Suomi/Ruotsi
 Joku vaikea
 Ihan sama kunhan on viinaa
 En muista

Muut sitsaajat: Puunjalostajakilta
 Rakennusinsinöörikiilta
 Puunjalostaja- ja Rakennusinsinöörikiilta
 Sinne kun ei mitään ulkopuolisia oteta!!!
 Ihan sama kunhan on viinaa
 En muista

Paikka: Smökki
 OK20
 Ihan sama kunhan on viinaa
 En muista

Osallistujien asut: Olivat hauskoja
 Olivat yllättäviä
 Eivät vakuuttaneet
 Ei jaksettu panostaa
 Ihan sama kunhan on viinaa
 En muista

Ruoka: Oli kylmää
 Oli pahaa
 Oli kylmää ja pahaa
 Oli yllättäen syötävää
 Ihan sama kunhan on viinaa
 En muista

Viinaa: Oli liian vähän
 Oli aivan liian vähän
 Oli liikkuvien huhujen perusteella tarpeeksi
 En juo enää ikinä!
 En muista

Jatkot: Olivat muistaakseni rantsulla
 Olivat muistaakseni rankat
 Olisi kannattanut liikkuvien huhujen perusteella jättää väliin
 En juo enää ikinä!
 En muista

Seuraava päivä: Oli rankka
 Oli pahin ikinä
 Meni muistaakseni juodessa
 En juo enää ikinä!
 En muista

Ensi vuonna: Sama uudestaan
 Voisi vaihtaa teemaa
 Kutsutaan puunjalostajat
 Kutsutaan raksa
 Kutsutaan puu ja raksa
 Olisi hyvä jos muistaisi jotain
 En juo enää ikinä!

Valokopioi lomake ja palauta Wuorikautisten toimitukselle täytettynä. Voit liimata selkäpuolelle artikkeliin liittyvät kuvat, jos niistä saa selvää.

KOEPORAUS 13.11.2006

Fuksien juhlallinen ja odotettu Koeporaus porailtiin Rantasaunalla tunnelman ollen osin jännittynyt, osin hilpeä.

Koeporauksen aluksi tunsimme historian siipien havinaa vanhemman tieteenharjoittajan Bo Priesterin esitellessä meille Teekkarimuseon vitriineitä. Mielenkiintoisia lehtiartikkeleita, pitkiä tarinoita omaavia esineitä sekä tarinoita vuosikymmenten takaa oli mielenkiintoista kuulla, nähdä ja lukea. Teekkareiden historia on arvokas kulttuuriperintö jota tulee vaalia. Kierros oli avartava, ja varmasti jokainen löysi museosta mieluista tutkittavaa.

Teekkarimuseokäynnin jälkeen jatkoimme Koeporaus-ilttaa kiertämällä rasteja ryhmittäin Teekkarikylässä. Saimme sekoittaa drinkkejä, keskustella jäynistä sekä karistaa hetkeksi turhan vakavuuden Teekkarispeksin edustajien luona, missä kukin sai tuoda esiin omaa luovuuttaan.

Rastien jälkeen, kellon lähestyessä kahdeksaa, alkoi viimein odotettu Koeporaus rituaaleineen. Paikalla oli fuksien lisäksi isohenkilöitä, vanhempia opiskelijoita sekä luonnollisesti killan Oltermanni.

Koeporaus alkoi vihreällä myrkyllä, jota meille tarjottiin sapseina. Osa naukkasi juoman huiviin kerralla, muutamat pitkittivät makunautintoa siemailen aistikasta paukkaa koko tilaisuuden ajan. Monet hylkäsivät herkkunsa vähin äänin penkin alle.

Piinapenkissä meitä koeteltiin toden teolla. Yksi jos toinenkin joutui vastaamaan seurauksista, kun huonosti täytetyt Unto Kuhmut joutuivat syynin alle ja vastauksia puuttuviin kohtiin tivattiin Gestapomaisen ankarasti, kunnes viimein tyydyttävän vastauksen saaneena armoton lautakunta päästi fuksiparan pälkähästä. Kysymykset killan lukkareista ja entisistä Oltermanneista tuottivat fukseille erityisiä vaikeuksia.

Hetkittäisiä ilon pilkahduksia koimme, kun kelvottomasti testinsä täyttäneet joutuivat sovittamaan tekosensa erinäisin ylimääräisin tehtävin, mm. erään parivaljakon tuli toimittaa tenttaajille määräajassa miesten kalsarit. Nähtiinpä Rantsun marja-apajilla Punahilkkakin.

Kaiken tenttauksen ja testauksen jälkeen pääsimme sanomaan oman vapaan sanasemme. Fuksien ääntä edusti tänä vuonna Valteri Pitkänen, jonka laatima anomus ansaitsi kehuja Oltermannilta. Tämän kuultuaan Oltermanni katsoi sopivaksi julistaa fuksit Vuorimieskillan täysivaltaisiksi jäseniksi. Helpotuk-

sen saattoi lukea monen fuksin kasvoilta.

Tilaisuus jatkui saunoen ja virvokkeita nauttien ja uudesta nimityksestä juhlien. Kaiken kaikkiaan hieno ja ikimuistoinen ilta.

Tatu Kalström

Fukseille tarjottua "vihreää myrkyä"

Odottamassa kutsua tentattavaksi

Fukseja piinattavina

Huonosti täytetyt Unto Kuhmut toivat lisätehtäviä osalle fukseista.

Tenttaajat eivät päästäneet fukseja helpolla

Oltermannin päätti lopulta julistaa fuksit vuorimieheiksi

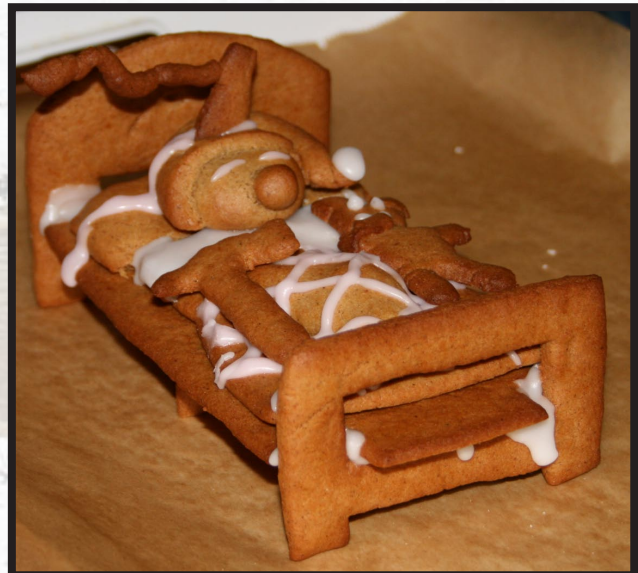
PIPARIELEMENTTI- ILTA

Lokakuun päätteeksi saivat vuorimiehet rakennusinsinöörikillalta kutsun yhteiseen piparielementti-iltaan. Tämä kiltoja lähentävä OK20:ssä järjestetty alkoholiton tapahtuma oli suunnattu lähinnä fukseille, mutta olipa paikalla hieman vanhempiakin opiskelijoita. Lieneekö syynä ollut alkoholittomuus, huono ajankohta vai illan teema, mutta paikalla tuntui olevan vähemmän ihmisiä kuin yleensä. Ilokseni voin todeta, että raksaan verrattuna pieni kiltamme oli kuitenkin paremmin edustettuna.

Mutta eipä paikalle olisi mahtunutkaan paljoa enempää väkeä, sillä pöydät täyttyivät nopeasti erimuotoisista piparipaloista, sekä leipomiseen tarvittavista välineistä. Kaulimiakin taisi olla vain kolme kappaletta, mikä vaikeutti jonkin verran työskentelyä. Ja jotta kuluneista sanaleikeistä päästäisiin, niin todettakoon tässä kaksimielisimmille, että raksa tarjosi piparit. Tarjolla oli myös mehua ja karjalanpiirakoita, jotka menivät samantien.

Eipä aikaakaan kun OK20:n pöydille kohosi varsin luovia taidonnäytteitä, jotka olivat ylittävänsä hyvin tehtyjä. Loppuillasta väki yhtäkkiä väheni (ilmeisesti TV:stä alkavan Housen takia), mutta osa jäi vielä koristelemaan teoksiaan. Enpä tiedä, miten paljon tapahtuma toi kahta kilttaa lähemmäksi toisiaan, mutta ainakin ilta oli virkistävää vaihtelua muille syksyn tapahtumille.

JOULUEVANKEUMI

Siihen aikaan viime viikolla antoi opetusministeri käskyn, että kaikkien kansojen viihdetiedostot tulisi viedä verollepantavaksi teostomaksuista. Tämä verollepano oli ensimmäinen alkujaan ja tapahtui Tarja Halosen ollessa Suomen käskynhaltijana.

Niinpä myös eräs teekkari lähti Otaniemestä viemään tiedostojaan Helsinkiin, lähimpään kunnon kaupunkiinsa, sillä hän kuului tunnollisten ja lainkuuliaisten ihmisten joukkoon. Hän otti mukaansa vain läppärinsä, jonka hän kapaloi liinoihin, sillä hän tiesi ettei bussissa ollut sähköpistoketta.

Helsingin keskustassa oli majoittuneena erilainen määrä muitakin opiskelijoita odottamassa vuoroaan. Silloin sinä yönä heille kumminkin ilmestyi suuri ja ärsyttävä valonheitin, jolloin he ryhtyivät iloiseen mellakkaan. Valonheittimellä heille ilmoitettiin, että heidän tulisi seurata tuota teekkaria, jolla olisi läppäri mukanaan.

Sitten he iloiten seurasivat teekkaria Otaniemeen, jossa he tutustuivat Trinettiin. Kaikki oli kuten heille valonheitin oli luvannut ja laki luvattomista tiedostoista jäi elämään pelkkänä myyttinä. Siitä saa kuulemma kirjojakin.

Hehän ovat kuin kaksi marjaa....

Nemi

sarjakuvahahmo

Pilvi

*Wuorikautisten
päätoimittaja, 2007*

Micheni
on
teekkari

Oli kumminkin vain yksi molempia osapuolia tyydyttävä vaihtoehto: Oli kutsuttava molempien vanhemmat samaan paikkaan jouluaatoksi.

2006

WUORIKAUTISET ILMESTYY JOKA KERTA

Wuorikautiset - Vuorimieskillan lahjomaton ja kannattamaton pää-äänenkannattaja ja prekambriksen infrastruktuurin suomennos aina vuodesta 1966.

Ensi numerossa vuorossa suuri finaali, jossa paljastuu mm. menneen vuoden raadin sekä tulevan vuoden raadin perimmäiset ajatukset. Sekä tietysti paljon muuta!

NULLA PLACERE DIU NEC VIVERE CARMINA
POSSUNT QUE SCRIBUNTUR AQVE POTORIBUS

ENSI KERRALLA SUURI FINAALI-NUMERO ÄLÄ JÄTÄ VÄLIIN!